

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatei Dzero Iuliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe

*Dzero Iuliana xxxx, născută la xx xx xxxx,
originară și domiciliată în xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.06.2016 – 14.08.2017;

Instanța de apel: 04.10.2017 – 22.11.2017;

Instanța de recurs: 14.02.2018 – 22.05.2018;

Instanța de apel: 11.07.2018 – 29.10.2018;

Instanța de recurs: 29.01.2019 – 06.08.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 august 2017, Dzero Iuliana:
- a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1), 328 alin.(1) Cod penal (episoadele din 09.11.2010, 24 iulie – 24.12.2010) și în conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, cauza penală a fost încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberând-o pe inculpată de răspundere penală;

- a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art.329 alin.(1) Cod penal (episodul din perioada 2004 – 2006) și în conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, cauza penală a fost încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberând-o pe inculpată de răspundere penală.

2. Instanța de fond a constatat că, Dzero Iuliana se învinuiește că, fiind angajată prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. xxxx din xx xx xxxx și activând în funcție de Inspector Superior al Secției Informații și Identificări, Serviciul evidență nominală a Direcției

Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, autorizată și investită de stat să presteze în numele acestuia activități de interes public, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 09.11.2010, Dzero Iuliana aflându-se în biroul de serviciu amplasat în sediul Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne pe adresa str. Iacob Hîncu 3a, mun. Chișinău, având la executare cererea chestionar pentru eliberarea pașaportului pe numele Proca Vitalie, a.n. xx xx xxxx, prin care s-a solicitat informația privind cauzele penale și existența antecedentelor penale ale persoanei care a solicitat perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, în pofida atribuțiilor de serviciu prevăzute la pct.3 al paragrafului „*Anchetele personale parvenite din Ministerul Dezvoltării Informaționale*” al Instrucțiunii privind atribuțiile de serviciu, aprobată de Șeful Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, care prevede că, „*Fiecare colaborator efectuează în mod obligatoriu, desinestător controlul anchetelor personale care i-au fost repartizate, în acest sens utilizând obligatoriu sursele de informație - Baza de date „TERMINAL”, Fișierul de evidență nominală și Baza Centrală de date*”, după verificarea datelor nominalizate unde avea acces ca utilizator și constatând faptul că, Proca Vitalie figurează în evidențele operative ale Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, contrar prevederilor pct.9 al aceluiași paragraf din instrucțiunea menționată, fără a indica informația veridică constatată, care creează un obstacol solicitantului de a continua procedura de documentare, a aplicat în cererea - chestionar nr.008810048538 din 04.11.2010 pe numele Proca Vitalie, ștampila cu inscripția „*Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Direcția Informații și Evidențe Operative, Secția Informații și identificări*”, executant Dzero Iuliana.

Prin aceste acțiuni, Dzero Iuliana a tăinuit faptul executării pedepsei în temeiul sentinței instanței de judecată de către Proca Vitalie, ca urmare a indus în eroare Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor la aplicarea prevederilor art.8 lit. c) din Legea nr.269-XIII din 09.11.1994, cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, în consecință fiind ilegal perfectat și eliberat pașaportul seria xx, nr.xxxx, pe numele condamnatului Proca Vitalie.

În rezultatul acestor acțiuni, condamnatul Proca Vitalie a beneficiat ilegal de pașaportul cetățeanului Republicii Moldova și respectiv, de dreptul de a se deplasa peste hotarele Republicii Moldova, cu toate că, conform statutului de condamnat care execută pedeapsa penală în termen de probă, nu avea acest drept, iar Oficiul de Probațiune Botanică, mun. Chișinău a fost lipsit de posibilitatea de supraveghere și stabilirea încălcărilor condamnatului la executarea condiționată a pedepsei penale și reacționare în vederea revocării liberării condiționate a pedepsei înainte de termen, aplicate în privința lui Proca Vitalie.

Mai mult ca atât, din motiv că Proca Vitalie a fost eliberat din detenție condiționat pe un termen de probă, care urma să expire în luna octombrie 2014, nu avea dreptul până la acel moment să-i fie perfectat și eliberat pașaportul cetățeanului care i-ar fi permis traversarea frontierei de stat în această perioadă și respectiv, comiterea peste hotarele țării a infracțiunilor grave și deosebit de grave de care este bănuit, învinuit.

Tot ea, în perioada 24 iulie – 24.12.2010, activând în funcția indicată, având scopul facilitării perfectării pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela Victor, a.n. xx xx xxxx, despre care cunoștea cu certitudine că, se află sub urmărire penală, depășind atribuțiile de

serviciu, a săvârșit acțiuni ilegale prin crearea artificială de condiții pentru perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, pe numele acesteia. Astfel, acționând cu intenție directă în vederea producerii consecințelor dorite, inspectoarea Dzero Iuliana a efectuat înscrisul „В ОЧК проблем нет” pe verso-ul certificatului de refuz în perfectarea pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela, certificat eliberat de către Direcția documentare a populației din cadrul CRIS „Registru”, fapt ce nu corespundea realității, deoarece persoana nominalizată se afla sub urmărire penală și în căutare interstatală. Acest înscris a permis acceptarea repetată de către Direcția documentare a populației, a cererii privind perfectarea pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela.

Ulterior, continuând realizarea intențiilor criminale, tot ea, în perioada 24-29.12.2010, având la executare cererea - chestionar pentru eliberarea pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela, prin care s-a solicitat informația privind cauzele penale și existența antecedentelor penale ale persoanei care a solicitat perfectarea pașaportului, încălcând prevederile pct.3 al paragrafului „*Anchetele personale parvenite din Ministerul Dezvoltării Informaționale*” al Instrucțiunii privind atribuțiile de serviciu, aprobată de Șeful Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne la 17.08.2005, care prevede că *fiecare colaborator efectuează în mod obligatoriu, de sinestătător controlul anchetelor personale care i-au fost repartizate*, în acest sens utilizând obligatoriu sursele de informații - Baza de date „TERMINAL”, Fișierul de evidență nominală și Baza Centrală de date”, după verificarea datelor nominalizate, unde avea acces ca utilizator și cunoscând faptul că Nicolaeva Anjela figurează în evidențele operative ale Direcției Informații și Evidență Operativă ca învinuită, contrar prevederilor pct.9 al aceluiași paragraf din Instrucțiunea menționată și în pofida faptului că, în cererea-chestionar era indicat că, anterior i-a fost refuzat acestei persoane perfectarea pașaportului din motiv că, în privința acesteia este pornită cauza penală.

Instanța de fond a mai constatat că, Dzero Iuliana se învinuiește că, activând în funcția de inspector al Direcției Informații și Evidență Operativă al Ministerului Afacerilor Interne, în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. xxxx, din xx xx xxxx, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile Legii nr.216-XV din 29.05.2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, care stabilește că, administrarea băncii centrale de date, înregistrarea și evidența centralizată a informației cu caracter criminal, precum și eliberarea rapoartelor statistice generalizate privind starea infracționalității în țară, se efectuează de către Ministerul Afacerilor Interne, care este deținătorul băncii centrale de date; contrar prevederilor art.22 alin.(1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform căroră, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; Contrar prevederilor art.7 alin.(2) din Legea nr.25 din 22.02.2008 cu privire la Codul de conduită a funcționarului public, care stabilește că, funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice; precum și

încălcând flagrant prevederile Ordinului comun nr.198/84/11/166/10/2- 30/44 din 04.05.2007 cu privire la evidența unică a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, a rezultatelor examinării cauzelor penale, modul de completare și prezentare a actelor de evidență primară și a Instrucțiunii nr.8/1-4173 din 17.08.2005 privind atribuțiile de serviciu ale colaboratorului Serviciului Evidență Nominală al Secției Informații și Identificări a Direcției Informații și Evidențe Operative, valabile până la 05.03.2013, nu a asigurat sarcinile impuse în scopul asigurării informaționale a activității investigativ-operative, de profilaxie și de urmărire penală, fapt prin care a comis neglijența în serviciu în următoarele circumstanțe:

În perioada 2004-2006, în virtutea funcției deținute, având acces la actele de evidență primară a persoanelor care au comis infracțiuni, adică la Baza Centrală de Date a participanților la Sistemul informațional automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, Dzero Iuliana având o atitudine neglijentă față de obligațiile sale de serviciu, nu a asigurat păstrarea cazierelor judiciare (forma nr.6.0) în număr de 95 unități la sediul subdiviziunii de profil, documente ce au fost depistate la 26.03.2014 în cadrul percheziției la domiciliu. În urma suprapunerii informației indicate în cele 95 formulare Forma nr.6.0 privind hotărârea adoptată de instanța de judecată, depistate și ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Dzero Iuliana și Fișierul operativ informațional al MAI, a fost stabilit că, informația ce reflectă rezultatele examinării cauzei penale în instanța de judecată în conturul manual, în privința a 52 persoane este prezentă, în privința a 2 persoane nefiind posibil de efectuat verificările, în lipsa datelor depline, iar în privința a 41 persoane fiind constatată lipsa informației, cu încălcarea prevederilor aceluiași acte normative ce țin de înregistrarea în fișierul operativ-informațional al cazierelor judiciare (forma nr.6.0), cu înscrierea (introducerea) informației în fișele alfabetice respective și în fișierul alfabetic automatizat (baza de date).

În consecință, Dzero Iuliana fiind angajată în calitate de inspector al Serviciului sistematizări nominale al Secției informații și identificări a Direcției Informații și Evidență Operativă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de serviciu în partea prelucrării actelor de evidență primară și asigurării evidenței și păstrării lor, ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, manifestată prin neintroducerea în Fișierul operativ-informațional a informației conținute în actele de evidență primară și anume, informația privind hotărârea adoptată de instanța de judecată în privința a 41 persoane, despre care nu există înscrieri că ar fi fost condamnate, absolvite de răspundere penală sau achitate, și neasigurarea evidenței și păstrării a 95 caziere judiciare (forma nr.6.0) la sediul subdiviziunii de profil, manifestate prin dezorganizarea activității normale și discreditării imaginii Ministerului Afacerilor Interne.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie achitată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) și 329 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În motivarea cererii a invocat că:

- inculpata urmează a fi achitată pe toate cele trei capete de acuzare, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, or, conform Hotărârii Curții Constituționale din 27.06.2017, s-a declarat neconstituțional textul „intereselor

publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal, însă analizând învinuirea pe episoadele cu Proca Vitalie și Nicolaeva Anjela în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată i-a incriminat inculpatei în calitate de consecințe prejudiciabile anume daune considerabile intereselor publice, iar în situația în care acest text legal a fost declarat neconstituțional, rezultă că în acțiunile lui Dzero Iuliana lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal și anume, urmările prejudiciabile sub forma daune intereselor publice;

- pe episodul cu Nicolaeva Anjela, conform raportului de expertiză nr.432 din 02.08.2016, rezultă că nu este posibil de stabilit dacă Dzero Iuliana sau altă persoană a efectuat inscripția „В ОЧК проблем нет” pe versoul certificatului de refuz, iar aceste circumstanțe impun concluzia că, toate dubiile trebuie interpretate în favoarea inculpatei;

- referitor la episodul de comitere a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.329 Cod penal, în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de neglijență în serviciu, întrucât nu a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii respective, un element esențial al acesteia fiind urmările prejudiciabile, mai concret daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, urmări ce nu și-au găsit reflectarea în realitatea obiectivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea recunoașterii inculpatei ca fiind vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care:

- procesul penal intentat în baza art.328 alin.(1) Cod penal în privința Iulianei Dzero a fost încetat, cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art.312 Cod contravențional și conform art.30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, s-a dispus încetarea procesului contravențional.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, privind corectarea erorii materiale evidente din cuprinsul deciziei din 22 noiembrie 2017, instanța de apel a dispus: „*Corectarea erorii materiale admise în textul dispozitivului deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22.11.2017, pe cauza penală de învinuire a inculpatei Dzero Iuliana de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) și 329 alin.(2) lit. b) Cod penal, astfel încât se exclude expresia greșită „în legătură cu liberarea inculpatei de răspundere penală în temeiul art.55 Cod penal”, iar expresiile greșite „infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal” și „art.312 Cod contravențional” se înlocuiesc cu expresiile corecte „infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal” și art.313 Cod contravențional*”.

5.1. Audiind părțile și examinând materialele cauzei penale, Colegiul penal a conchis întru admiterea cererii de apel, cu casarea parțială, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, a sentinței din 14.08.2017 și pronunțarea unei noi hotărâri, *în partea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.*

Cercetând circumstanțele și probele cauzei, Colegiul penal a considerat că, în mod contrar concluziilor primei instanțe, în cazul episodului din 09.11.2010, acțiunile lui Dzero Iuliana nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, dar

ale contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, după semnele calificative *săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.*

Astfel, cu referire la episodul din 09.11.2010, Colegiul penal a constatat că, Dzero Iuliana fiind angajată prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. xx din xx xx xxxx și activând în funcție de Inspector Superior al Secției Informații și Identificări, Serviciul evidență nominală a Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, autorizată și investită de stat să presteze în numele acestuia activități de interes public, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe:

La 09.11.2010, Dzero Iuliana aflându-se în biroul de serviciu amplasat în sediul Direcției Informații și evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne pe adresa str. Iacob Hîncu 3a, mun. Chișinău, având la executare cererea chestionar pentru eliberarea pașaportului pe numele Proca Vitalie, a.n. xx xx xxxx, prin care s-a solicitat informația privind cauzele penale și existența antecedentelor penale ale persoanei care a solicitat perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, în pofida atribuțiilor de serviciu prevăzute la pct.3 al paragrafului „Anchetele personale parvenite din Ministerul Dezvoltării Informaționale” al Instrucțiunii privind atribuțiile de serviciu, aprobată de Șeful Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, care prevede că, „Fiecare colaborator efectuează în mod obligatoriu, desinestătător controlul anchetelor personale care i-au fost repartizate, în acest sens utilizând obligatoriu sursele de informație - Baza de date „TERMINAL”, Fișierul de evidență nominală și Baza Centrală de date”, după verificarea datelor nominalizate unde avea acces ca utilizator, constatând faptul că, Proca Vitalie figurează în evidențele operative ale Direcției Informații și evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, contrar prevederilor pct.9 al aceluiași paragraf din Instrucțiunea menționată, fără a indica informația veridică constatată, care creează un obstacol solicitantului de a continua procedura de documentare, a aplicat în cererea-chestionar nr.008810048538 din 04.11.2010 pe numele Proca Vitalie, ștampila cu inscripția Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Direcția Informații și Evidente Operative, Secția Informații și identificări, executant Iuliana Dzero.

Prin aceste acțiuni, Dzero Iuliana a tăinuit faptul executării pedepsei în temeiul sentinței instanței de judecată de către Proca Vitalie, ca urmare a indus în eroare Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor la aplicarea prevederilor art.8 lit. c) din Legea nr.269-XIII din 09.11.1994, cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, în consecință fiind ilegal perfectat și eliberat pașaportul seria xx, nr. xxxx, pe numele condamnatului Proca Vitalie. În rezultatul acestor acțiuni, condamnatul Proca a beneficiat ilegal de pașaportul cetățeanului Republicii Moldova și respectiv, de dreptul de a se deplasa peste hotarele Republicii Moldova, cu toate că, conform statutului de condamnat care execută pedeapsa penală în termen de probă, nu avea acest drept, iar Oficiul de Probațiune Botanică, mun. Chișinău a fost lipsit de posibilitatea de supraveghere și stabilirea încălcărilor condamnatului la executarea condiționată a pedepsei penale și reacționare în vederea revocării liberării condiționate a pedepsei înainte de termen aplicate în privința lui. Mai mult, din motiv că Proca a fost eliberat din detenție condiționat pe un termen de probă, care urma să expire în luna octombrie 2014,

nu avea dreptul până la acel moment să-i fie perfectat și eliberat pașaportul cetățeanului care i-ar fi permis traversarea frontierei de stat în această perioadă și respectiv, comiterea peste hotarele țării a infracțiunilor grave și deosebit de grave de care este bănuit, învinuit.

La fel, Colegiul penal a considerat că, în cazul episodului din 24 iulie – 24.12.2010, acțiunile lui Dzero Iuliana nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, dar ale contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, după semnele calificative *săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.*

Astfel, cu referire la episodul din 24 iulie – 24.12.2010, reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal a constatat că, Dzero Iuliana fiind angajată prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.xxxx, din xx xx xxxx și activând în funcție de Inspector Superior al Secției Informații și Identificări, Serviciul evidență nominală a Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, autorizată și investită de stat să presteze în numele acestuia activități de interes public, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe:

În perioada 24 iulie – 24.12.2010, activând în funcția indicată, având scopul facilitării perfectării pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela, a.n. xx xx xxxx, despre care cunoștea cu certitudine că se află sub urmărire penală, depășind atribuțiile de serviciu, a săvârșit acțiuni ilegale prin crearea artificială de condiții pentru perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, pe numele acesteia. Astfel, acționând cu intenție directă în vederea producerii consecințelor dorite, inspectoarea Dzero Iuliana a efectuat înscrisul „B OCK проблем нет” pe verso-ul certificatului de refuz în perfectarea pașaportului pe numele Nicolaeva Anjela, certificat eliberat de către Direcția documentare a populației din cadrul CRIS „Registru”, fapt ce nu corespundea realității, deoarece persoana nominalizată se afla sub urmărire penală și în căutare interstatală. Acest înscris, a permis acceptarea repetată de către Direcția documentare a populației a cererii privind perfectarea pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela.

Ulterior, în perioada 24 – 29.12.2010, Dzero Iuliana având la executare cererea-chestionar pentru eliberarea pașaportului pe numele lui Nicolaeva Anjela, prin care s-a solicitat informația privind cauzele penale și existența antecedentelor penale ale persoanei care a solicitat perfectarea pașaportului, încălcând prevederile pct.3 al paragrafului „Anchetele personale parvenite din Ministerul Dezvoltării Informaționale” al Instrucțiunii privind atribuțiile de serviciu, aprobată de Șeful Direcției Informații și Evidență Operativă a Ministerului Afacerilor Interne la 17.08.2005, care prevede că fiecare colaborator efectuează în mod obligatoriu, de sine stătător controlul anchetelor personale care i-au fost repartizate, în acest sens utilizând obligatoriu sursele de informații - Baza de date „TERMINAL”, Fișierul de evidență nominal și Baza Centrală de date”, după verificarea datelor nominalizate, unde avea acces ca utilizator și cunoscând faptul că Nicolaeva Anjela figurează în evidențele operative ale Direcției Informații și Evidență Operativă ca învinuită, contrar prevederilor pct.9 al aceluiași paragraf din Instrucțiunea menționată și în pofida faptului că în cererea-chestionar era indicat că anterior i-a fost refuzat acestei persoane perfectarea pașaportului din motiv că în privința ei este pornită cauza penală nr.xxxx și se află în căutare interstatală pe dosarul de căutare nr.2003030423,

fără a indica informația veridică constatată care ar fi împiedicat perfectarea și eliberarea pașaportului acesteia, a aplicat în cererea-chestionar nr.008810053045 din 24.12.2010 pe numele lui Nicolaeva Anjela ștampila falsă cu inscripția „Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Direcția Informații și Evidențe Operative, secția Informații și identificări, executant Dzero Iuliana și a efectuat inscripția „1 суд”, care nu creează impedimente în perfectarea pașaportului cetățeanului RM. Prin aceste acțiuni, Dzero Iuliana a tăinuit faptul aflării în căutare interstatală a Anjelei Nicolaeva, ca urmare a indus în eroare Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor la aplicarea prevederilor art.8 a Legii nr.269-XIII din 09.11.1994, cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, în consecință fiind ilegal perfectat și eliberat la 30.12.2010 pașaportul cu seria xx, nr.xxxx pe numele lui Nicolaeva Anjela. În rezultatul acestor acțiuni, ultima a beneficiat ilegal de pașaportul cetățeanului Republicii Moldova și respectiv, de dreptul de a se deplasa și de a se afla legal peste hotarele Republicii Moldova, cu toate că conform statutului de învinuită anunțată în căutare interstatală, nu avea acest drept.

În confirmarea concluziei privind întrunirea în acțiunile Iuliane Dzero a elementelor contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, Colegiul penal a reținut că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art.328 alin.(1) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*”.

Colegiul penal a reținut că, învinuirea înaintată pe episoadele cu Proca Vitalie și Nicolaeva Anjela în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate intereselor publice, și prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, rezultă că, în acțiunile lui Dzero Iuliana lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal - urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice.

În ceea ce privește sintagma „*intereselor publice sau*” din textul art.313 Cod contravențional, Colegiul penal a menționat că, deși aceeași sintagmă a fost declarată neconstituțională doar în Codul penal, totuși reieșind din caracterul „penal” al contravenției respective, sintagma respectivă din Codul contravențional comportă în esență același conținut.

Totodată, art.313 Cod contravențional prevede că, depășirea atribuțiilor de serviciu este de așa natură, încât contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, iar în speță, conform pct.3 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea nr.693 din 30.08.2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, ministerul este persoană juridică de drept public, cu sediul în municipiul Chișinău, dispune de denumire, de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de conturi trezoreriale, precum și de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite în legislație.

Astfel, prin faptul că, Dzero Iuliana a comis contravenția prevăzută de art.313 Cod contravențional, fiind angajată a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, a acționat contrar drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale Ministerului Afacerilor Interne, or, inculpata era autorizată și investită de stat să presteze în numele acestuia activități de interes public, dar și-a depășit atribuțiile de serviciu.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei, Colegiul penal făcând trimitere la prevederile art.332 alin.(2) Cod de procedură penală și art.30 alin.(2) Cod contravențional, a precizat că, Dzero Iuliana a fost recunoscută vinovată de comiterea contravențiilor prevăzute de art.313 Cod contravențional pe episoadele din 09.11.2010 și din 24 iulie – 24.12.2010 și respectiv, a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

Prin urmare, Colegiul penal a conchis de a înceta cauza penală de învinuire a lui Dzero Iuliana în privința săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal în legătură cu liberarea inculpatei de răspundere penală, cu atragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art.313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art.30 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Cu referire la circumstanțele cauzei în partea ce ține de episodul din 2004 – 2006, în ședința instanței de apel au fost verificate probele cercetate de către prima instanță și astfel, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond corect a conchis că, acuizarea nu a demonstrat cauzarea prin acțiunile inculpatei a unor urmări grave în detrimentul intereselor publice, prin faptul că, a păstrat acasă fișe cu datele unor persoane judecate.

Referitor la răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, Colegiul a reținut că, articolul respectiv, în redacția în vigoare la data comiterii infracțiunii, prevedea amenda în mărime de până la 500 unități convenționale sau închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani și reieșind din faptul că, conform art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea este una mai puțin gravă, iar potrivit art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5), 9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Cod penal, instanța, prin sentința motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă, prima instanță a conchis corect că, procesul penal în cauza lui Dzero Iuliana în baza art.329 alin.(1) Cod penal, urmează a fi încetat.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

6.1. Procurorul, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, deoarece la adoptarea concluziei instanța nu a respectat modalitatea motivării soluției, or, motivarea acesteia contrazice dispozitivului hotărârii, prin faptul că în partea descriptivă a deciziei se motivează întru reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, de la art.328 alin.(1) Cod penal la art.313 Cod contravențional, în acest sens indicând și la încheierea de corectare a erorilor materiale strecurate, ca mai apoi în dispozitivul deciziei să rețină o altă situație, contrară motivelor invocate, specificând că acțiunile lui Dzero Iuliana întrunesc elementele contravenției prevăzute la art.312 Cod contravențional.

6.2. Avocatul Gîlca Ilie a declarat recurs în numele inculpatei, solicitând casarea hotărârilor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile lui Dzero Iuliana nu sunt întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

În motivare recurentul a indicat că:

- acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de neglijență în serviciu întrucât nu a fost realizată latura obiectivă, or, un element esențial al acesteia fiind urmările prejudiciabile, mai concret daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor

și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, urmări ce nu și-au găsit reflectarea în realitatea obiectivă;

- instanța de apel corect a acceptat argumentele apelului referitor la neconstituționalitatea prevederilor art.328 alin.(1) Cod penal, însă a depășit limitele învinuirii aduse în moment ce a recunoscut-o vinovată pe Dzero Iuliana în comiterea contravenției prevăzute la art.312 Cod contravențional;

- în motivarea soluției instanța a reținut că, inculpata a comis contravenția prevăzută de art.313 Cod contravențional, că a acționat contrar drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale MAI, ceea ce constituie depășirea limitelor învinuirii, deoarece Dzero a fost învinuită că, fiind autorizată și investită de stat să presteze în numele MAI, și-a depășit atribuțiile de serviciu.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2018, recursurile ordinare declarate au fost admise, decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că, conform sentinței procesul penal intentat în privința inculpatei Dzero Iuliana în baza art.328 alin.(1), 328 alin.(1) și 329 alin.(1) Cod penal, a fost încetat și liberată de răspundere penală conform prevederilor art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Potrivit dispozitivului deciziei din 22.11.2018, instanța de apel a admis apelul avocatului, dispunând casarea parțială a sentinței în partea recunoașterii inculpatei ca fiind vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, procesul penal intentat în baza art.328 alin.(1) Cod penal în privința Iulianei Dzero a fost încetat, cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art.312 Cod contravențional și conform art.30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, s-a dispus încetarea procesului contravențional, iar în rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei, Colegiul penal a indicat că: *„acțiunile lui Dzero Iuliana nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, dar ale contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional...”*

Concomitent, la 22.11.2018, în aceeași zi în care a fost pronunțat dispozitivul deciziei recurate, prin încheiere instanța de apel a dispus: *„Corectarea erorii materiale admise în textul dispozitivului deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22.11.2017, pe cauza penală de învinuire a inculpatei Dzero Iuliana de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) și 329 alin.(2) lit. b) Cod penal, astfel încât se exclude expresia greșită „în legătură cu liberarea inculpatei de răspundere penală în temeiul art.55 Cod penal”, iar expresiile greșite „infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal” și „art.312 Cod contravențional” se înlocuiesc cu expresiile corecte „infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal” și „art.313 Cod contravențional”*

Prin urmare, cele descrise evidențiază o contradicție a instanței de apel la adoptarea deciziei sale, cu toate că dispozitivul unei hotărâri trebuie să corespundă concluziilor făcute în partea descriptivă și cu toate că, la 22.11.2018 a fost emisă încheierea de corectare a erorii materiale, dispozitivul deciziei motivate cuprinde inițialele erori și mai mult ca atât, conform încheierii instanța a indicat că: *„... se exclude expresia greșită „în legătură cu liberarea*

inculpatei de răspundere penală în temeiul art.55 Cod penal”, ceea ce de fapt lipsește în dispozitivul din 22.11.2018 și nu are tangență cu cauza dată, or, eroarea materială reprezintă mențiunea greșită cuprinsă într-un act procedural (încheiere, hotărâre etc.), dacă inexactitatea este evidentă în sensul că rezultă în mod cert din însăși actele cauzei, nefiind nevoie, pentru a o constata, de administrarea sau reaprecierea unor probe și se pot corecta de însuși organul de urmărire penală sau de instanța de judecată care a întocmit actul procedural, la cererea celui interesat sau din oficiu, în vederea îndreptării erorii.

Faptul că instanța de apel a admis efectuarea unor contradicții în decizia sa, se dovedește și prin argumentarea expusă în pct.22 a hotărârii, care indică faptul că în acțiunile Iulianei Dzero lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal, adică urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice, ca ulterior să constate că acțiunile inculpatei constituie contravenția prevăzută la art.313 Cod contravențional, care prevede *săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii*, or, lipsa unui semn constitutiv a unei infracțiuni constituie temei de achitare odată ce nu sunt întrunite elementele infracțiunii, pe când în cazul supus judecării instanța de apel a adoptat o soluție de încetare.

Cele descrise accentuează că, pe de o parte instanța acceptă că în acțiunile inculpatei lipsesc urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice, iar pe de altă parte constată că Dzero Iuliana a comis contravenția prevăzută de art.313 Cod contravențional, fiind angajată a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, a acționat contrar drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale Ministerului Afacerilor Interne.

Circumstanțele expuse atestă că, instanța de apel a comis erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs și rezultând din contextul celor descrise supra, decizia atacată urmează a fi casată, iar la o nouă rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să țină cont de legislația în vigoare și de prevederile hotărârilor Curții Constituționale și ca urmare, să constate dacă acțiunile Iulianei Dzero întrunesc sau nu elementele infracțiunilor incriminate.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Dzero Iuliana a fost achitată de sub învinuirea imputată în baza art.329 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal intentat în baza art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 09.11.2010), art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 24 iulie - 24 decembrie 2010) în privința Iulianei Dzero a fost încetat, cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art.313 Cod contravențional și conform art.30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, s-a dispus încetarea procesului contravențional.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că verificând circumstanțele cauzei și probele administrate a concluzionat că, în mod contrar concluziilor primei instanțe, în cazul episodului din 09.11.2010 și episodului din 24 iulie -24 decembrie 2010, acțiunile lui Dzero Iuliana nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, dar ale contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, după

semnele calificative săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, instanța de apel a conchis că cele imputate inculpatei, Dzero Iuliana, (episodul din 24 iulie - 24 decembrie 2010 și episodul din 09.11.2010) urmează a fi reîncadrate în baza a 2 episoade a art.313 Cod contravențional.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, învinuirea înaintată lui Dzero Iuliana pe (episodul din 09.11.2010 și episodul din 24 iulie - 24 decembrie 2010) în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daune considerabile cauzate intereselor publice, și prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, rezultă că, în acțiunile lui Dzero Iuliana lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal - urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice.

În ceea ce privește sintagma „intereselor publice sau” din textul art.313 Cod contravențional, Colegiul penal a reținut că, deși aceeași sintagmă a fost declarată neconstituțională în Codul penal, totuși reieșind din caracterul „penal” al contravenției respective, a considerat că, și sintagma respectivă din Codul contravențional comportă în esență același conținut.

Totodată, instanța de apel a conchis că, art.313 Cod contravențional prevede că, depășirea atribuțiilor de serviciu este de așa natură, încât contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, iar în speță, conform pct.3 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea nr.693 din 30.08.2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, ministerul este persoană juridică de drept public, cu sediul în municipiul Chișinău, și dispune de denumire, de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de conturi trezoreriale, precum și de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite în legislație.

Astfel, în speță, prin faptul că, Dzero Iuliana a comis contravenția prevăzută de art.313 Cod contravențional, fiind angajată a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, a acționat contrar drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale Ministerului Afacerilor Interne, or, inculpata era autorizată și investită de stat să presteze în numele acestuia activități de interes public, dar și-a depășit atribuțiile de serviciu.

Instanța de apel a concluzionat că, Dzero Iuliana nu poate fi atrasă la răspunderea penală în temeiul art.328 alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal, deoarece lipsesc consecințele prejudiciabile sub formă de daune considerabile cauzate intereselor publice, respectiv, nu sânt întrunite toate elementele ale componenței de infracțiune incriminate. Cele constatate de instanță, constituie latura obiectivă a faptei de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice. Fapta comisă nu constituie infracțiune, dar contravenție.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (episoadele din 24 iulie - 24 decembrie 2010 și din 09.11.2010).

Totodată, luând în considerație că prin declarațiile martorilor Goncarencu Ludmila, Toma Irina, Negrea Liubovi, Strungaru Sergiu, Robu Inga, Negrudnaia Angela și a expertului Cataraga Olag, instanța de apel a constatat la caz, prezenta elementelor contravenției prevăzute

la art.313 Cod contravențional, adică, depășirea în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice și faptele date nu constituie infracțiune.

Cu referire la episodul din 2004 – 2006, instanța de apel cercetând materialele cauzei penale a ajuns la concluzia că probatoriul existent la care se referă instanța în sentință în nici un caz nu demonstrează fără niciun dubiu rezonabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, concluzia fiind una pripită și nefondată.

Instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală i-a înaintat învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, acțiuni care au provocat urmări grave (potrivit rechizitoriului).

Astfel, Dzero Iuliana se învinuiește în baza art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, și anume că, activând în funcția de inspector al Direcției Informații și Evidență Operativă al Ministerului Afacerilor Interne în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.xxxx din xx xx xxxx, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile Legii nr.216-XV din 29.05.2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, care stabilește că administrarea băncii centrale de date înregistrarea și evidența centralizată a informației cu caracter criminal, precum și eliberarea rapoartelor statistice generalizate privind starea infracționalității în țară, se efectuează de către Ministerul Afacerilor Interne, care este deținătorul băncii centrale de date; contrar prevederilor art.22 alin.(1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform căroră, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; Contrar prevederilor art.7 alin.(2) din Legea nr.25 din 22.02.2008 cu privire la Codul de conduită a funcționarului public, care stabilește că funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice; precum și încălcând flagrant prevederile Ordinului comun nr.198/84/11/166/10/2-30/44 din 04.05.2007 cu privire la evidența unică a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, a rezultatelor examinării cauzelor penale, modul de completare și prezentare a actelor de evidență primară și a Instrucțiunii nr.8/1-4173 din 17.08.2005 privind atribuțiile de serviciu ale colaboratorului Serviciului evidență Nominală al Secției Informații și Identificări a Direcției Informații și Evidențe Operative valabile până la 05.03.2013, nu a asigurat sarcinile impuse în scopul asigurării informaționale a activității investigativ-operative, de profilaxie și de urmărire penală, fapt prin care a comis neglijența în serviciu în următoarele circumstanțe:

În perioada 2004 - 2006, în virtutea funcției deținute, având acces la actele de evidență primară a persoanelor care au comis infracțiuni, adică la Baza Centrală de Date a participanților la Sistemul informațional automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a

persoanelor care au săvârșit infracțiuni, având o atitudine neglijentă față de obligațiile sale de serviciu, Dzero Iuliana nu a asigurat păstrarea cazierelor judiciare (forma nr.6.0) în număr de 95 unități la sediul subdiviziunii de profil, documente ce au fost depistate la 26.03.2014 în cadrul percheziției la domiciliu.

În urma suprapunerii informației indicate în cele 95 formulare Forma nr.6.0 privind hotărârea adoptată de instanța de judecată, depistate și ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Dzero Iuliana și Fișierul operativ-informațional al MAI, a fost stabilit că informația ce reflectă rezultatele examinării cauzei penale în instanța de judecată în conturul manual, în privința a 52 persoane este prezentă, în privința a 2 persoane nefiind posibil de efectuat verificările, în lipsa datelor depline, iar în privința a 41 persoane fiind constatată lipsa informației, cu încălcarea prevederilor aceluiași acte normative ce țin de înregistrarea în fișierul operativ-informațional al cazierelor judiciare (forma nr.6.0), cu înscrierea (introducerea) informației în fișele alfabetice respective și în fișierul alfabetic automatizat (baza de date).

În consecință, fiind angajată în calitate de inspector al Serviciului sistematizării nominale al Secției informații și identificări a Direcției Informații și Evidență Operativă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, Dzero Iuliana nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiunile de serviciu în partea prelucrării actelor de evidență primară și asigurării evidenței și păstrării lor, ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, manifestată prin neintroducerea în Fișierul operativ - informațional a informației conținute în actele de evidență primară și anume informația privind hotărârea adoptată de instanța de judecată în privința a 41 persoane, despre care nu există înscrieri că ar fi fost condamnate, absolvite de răspundere penală sau achitate, și neasigurarea evidenței și păstrării a 95 caziere judiciare (forma nr.6.0) la sediul subdiviziunii de profil, manifestate prin dezorganizarea activității normale și discreditării imaginii Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, verificând materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că potrivit probelor administrate acuzarea adusă inculpatei potrivit învinuirii este încadrată în baza art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de fond recalificând la 329 alin.(1) Cod penal nu și-a găsit confirmare, motiv din care urmează să fie achitată, pe acest capăt de învinuire.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, prima instanță, just a constatat, pe episodul cu Nicolaeva Angela, că în cadrul cercetării judecătorești s-a dispus efectuarea expertizei grafologice. Conform raportului de expertiză nr.432 din 02 august 2016 rezultă, că nu este posibil de stabilit dacă Iuliana Dzero sau altă persoană a efectuat inscripția „В ОЧК проблем нет” pe versoul certificatului de refuz eliberat pe numele lui Nicolaeva Angela. Reieșind din faptul că, în urma administrării probelor, instanța de judecată nu a stabilit cauzarea unor urmări grave și faptul că, datele din fișele identificate la domiciliul lui Dzero Iuliana, referitor la persoane care au fost judecate în privința cărora cauzele penale au fost încetate, amnistiați sau achitați, nu se poate invoca cauzarea unor urmări grave. Subsecvent, acțiunile inculpatei Dzero Iuliana incorect au fost încadrate în prevederile art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, deoarece conform materialelor cauzei, nu s-a stabilit cauzarea unor urmări grave.

Totodată, instanța de apel a reținut că instanța de fond eronat a recalificat acțiunile inculpatei Dzero Iuliana, în corespundere cu prevederile art.329 alin.(1) Cod penal, *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor*

de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și libertăților ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, deoarece în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a statuat că în speță, lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.329 alin.(1) Cod penal. Aceasta presupune cauzarea de daune în proporții mari intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Codul penal prevede noțiunea de proporții mari (art.126 Cod penal), însă, incidența acestei noțiuni nu a fost reflectată de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu. Prin sentința de condamnare, pronunțată de prima instanță, s-a admis o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale, fiind încălcat principiul legalității, fixat la alin.(2) art.3 Cod penal.

Prin urmare, prima instanță nu a analizat cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, ajungând la concluzii greșite cu privire la vinovăția lui Dzero Iuliana în temeiul prevederilor art.329 alin.(1) Cod penal.

11. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

11.1. Procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, cu menținerea sentinței în partea încetării procesului penal de învinuire a lui Dzero Iuliana, în baza art.329 alin.(1) Cod penal, pe motivul survenirii prescripției tragerii la răspundere penală conform prevederilor art.60 Cod penal, deoarece apelul declarat greșit a fost admis.

Recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, susținând în acest sens că, instanța de apel a omis din circumstanțele cauzei să deducă faptul, că inculpata a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, or, prin obligațiile sale de serviciu și care sunt inerente naturii acestui serviciu, inculpata era responsabilă de prelucrarea actelor de evidență primară și asigurării evidenței și păstrării lor.

11.2. Avocatul Gîlcă Ilie în recursul declarat în numele inculpatei, făcând trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 14 august 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2018, în partea învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fata inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, inculpata urmează a fi achitată din motiv că, în acțiunile acesteia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, or, conform Hotărârii Curții Constituționale din 27.06.2017, s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal. Analizând învinuirea pe episoadele cu Proca Vitalie și Nicolaeva Anjela în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, i-a fost incriminat inculpatei în calitate de consecinței prejudiciabile anume daune considerabile intereselor publice, iar în situația în care acest text legal a fost declarat neconstituțional, rezultă că în acțiunile lui Dzero Iuliana lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal și

anume, urmările prejudiciabile sub forma daune intereselor publice.

Pe episodul cu Nicolaeva Anjela, conform raportului de expertiză nr.432 din 02.08.2016, rezultă că nu este posibil de stabilit dacă Dzero Iuliana sau altă persoană a efectuat inscripția „В ОЧК проблем нет” pe versoul certificatului de refuz, iar aceste circumstanțe impun concluzia că, toate dubiile trebuie interpretate în favoarea inculpatei.

12. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Dragomir Oxana, a depus referință asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând admiterea recursului declarat de către procuror și respingerea ca inadmisibil a recursului apărării.

13. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că procurorul invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

De asemenea, recursul apărării se întemeiază pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazurile când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate

instanței de apel. Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recursuri de către titulari, Colegiul penal lărgit reține că, acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursurilor declarate, se constată că autorii acestora fac o proprie evaluare a materialului probator, procurorul pe de o parte susținând că actele cauzei demonstrează săvârșirea de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și libertăților ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, pe când apărarea din contra, prezintă versiunea potrivit căreia probele administrate nu confirmă de fapt nici vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 09.11.2010) și art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 24 iulie - 24 decembrie 2010), considerând-o nevinovată.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca temei sub aspectul casării ca fiind ilegale a hotărârilor contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă că, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și

veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat ajungând la concluzia de casarea a sentinței primei instanțe, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care au fost reîncadrate acțiunile lui Dzero Iuliana din art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 09.11.2010) și art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 24 iulie - 24 decembrie 2010) în art.313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or, în speță instanța de apel corect a constatat că au fost administrate suficiente probe care confirmă prezența elementelor contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional în acțiunile lui Dzero Iuliana, precum și de achitare a acesteia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, nu pot fi reținute afirmațiile acuzatorului de stat că, instanța de apel nu și-a argumentat soluția privind achitarea inculpatei Dzero Iuliana de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, susținând în acest sens că, a omis din circumstanțele cauzei să deducă faptul, că inculpata a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, or prin obligațiile sale de serviciu și care sunt inerente naturii acestui serviciu, inculpata era responsabilă de prelucrarea actelor de evidență primară și asigurării evidenței și păstrării lor.

Raportând însă aceste argumente la conținutul deciziei atacate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat nu dovedește săvârșirea de către Dzero Iuliana a infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) Cod penal, menționând că nu s-a stabilit cauzarea unor urmări grave. Faptul că datele din fișele identificate la domiciliul lui Dzero Iuliana, referitor la persoane care au fost judecate în privința cărora cauzele penale au fost încetate, amnistiați sau achitați, nu confirmă cauzarea unor urmări grave.

Totodată, instanța de apel just a menționat că, în cazul dat este inaplicabil art.329 alin.(1) Cod penal, or, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu nu implică producerea daunelor în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, având în vedere faptul că, nu a fost probat și nici indicat în rechizitoriu quantumul prejudiciilor/daunelor, ce pot fi evaluate/cuantificate *in concreto*, fără a lăsa loc de interpretări arbitrare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit reține că, avocatul Gilca Ilie în numele inculpatei invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă, din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia recurentului, nu a fost confirmată vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal. În atare împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, de fapt, recurentul în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, în acțiunile inculpatei Dzero Iuliana, în cele din urmă solicitând achitarea acesteia. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct.12) al aceleiași norme, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpata a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar menționat

în textul recursului declarat.

Pe această linie de considerente, Colegiul va examina recursul inclusiv prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal amintește, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală. Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță a recunoscut-o vinovată pe Dzero Iuliana de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1), 328 alin.(1) Cod penal (episoadele din 09.11.2010, 24 iulie – 24.12.2010) și în conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, cauza penală a fost încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberând-o pe inculpată de răspundere penală, totodată a recunoscut-o vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art.329 alin.(1) Cod penal (episodul din perioada 2004 – 2006) și în conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, cauza penală a fost încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberând-o pe inculpată de răspundere penală.

La rândul său, instanța de apel fiind investită cu judecarea apelului declarat de către avocatul inculpatei, a casat sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dzero Iuliana a fost achitată de sub învinuirea imputată în baza art.329 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, totodată procesul penal intentat în privința lui Dzero Iuliana în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 09.11.2010), art.328 alin.(1) Cod penal (episodul din 24 iulie - 24 decembrie 2010) a fost încetat din motiv că faptele acesteia constituie contravenție prevăzută de art.313 Cod contravențional, a fost încetat procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a constatat vinovăția inculpatei Dzero Iuliana în comiterea contravenției prevăzute de art.313 Cod contravențional, adică, depășirea în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice și faptele date nu constituie infracțiune, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, nu sunt careva temeiuri de intervenire în decizia instanței de apel în privința argumentelor invocate de partea apărării, sub aspectul nevinovăției.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță,

conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatei.

14. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatei Dzero Iuliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2018, în cauză penală privind-o pe ***Dzero Iuliana xxxx***, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico